

ประกาศ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 1 /2544)
เรื่อง หลักเกณฑ์การส่งพนักงานและการจ่ายเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ถูกส่งพนักงาน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การส่งพนักงาน และการจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ถูกส่งพนักงาน อาศัยอำนาจตามความในข้อ 28 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.2543 โดยมติ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวการประชุมครั้งที่ 12/2543 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2543 อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การส่งพนักงานและการจ่ายเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ถูกส่งพนักงาน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 1/2544) เรื่อง หลักเกณฑ์การส่งพนักงานและการจ่ายเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ถูกส่งพนักงาน”

ข้อ 2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ 3. ในประกาศนี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วย

ข้อ 4. การส่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยพนักงานไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณานั้น ระยะเวลาให้พนักงานไว้ก่อน จะต้องไม่เกินระยะเวลาข้างในสัญญาจ้าง

ข้อ 5. เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามข้อ 12 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2543 จะส่งให้ผู้นั้นพนักงานได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าว พิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ปฏิบัติงานอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ
- (2) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่า ถ้าคงอยู่ปฏิบัติงานจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (3) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

- (4) ผู้ที่นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมาเมื่อคำพิพากษาถึงที่สุด เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้ที่นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้ที่นั้น เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(5) เหตุอื่น ๆ ตามที่มติ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 6. การสั่งพักงานให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์ และมีอำนาจพิจารณาเห็นว่า คำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักงาน ก็ให้สั่งให้ผู้ที่ถูกสั่งพักงานเข้าปฏิบัติงานก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ 7. การสั่งพักงานห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

- (1) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือจำ โดยเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้น ให้สั่งพักงานย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม จำ หรือต้องจำคุก
- (2) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบ หรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักงานตั้งแต่วันที่ให้พนักงานตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพนักงาน ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ 8. คำสั่งพักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักงาน ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 9. เมื่อได้สั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดพักงานไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นตามข้อ 26 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.2543
- (2) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ใดถูกสั่งพักงานนั้น กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออก หรือถูกเลิกจ้าง ก็ให้สั่งผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม

ข้อ 10. พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ใดถูกสั่งพักงานให้คงเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้น ตั้งแต่วันที่ให้พักงานเป็นต้นไป

ข้อ 11. กรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกสั่งพักงานได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ล่วงหน้าให้พนักงานเพราะมิได้รับทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกสั่งพักงานจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ หรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักงานนั้น

ข้อ 12. การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักงานนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด ให้จ่ายดังนี้

- (1) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงาน มิได้กระทำความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา และไม่มียกเว้นหรือมัวหมอง ให้จ่ายเงินเดือนให้เต็ม
- (2) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิดทางวินัยและทางอาญา แต่มีมียกเว้นหรือมัวหมองหรือได้กระทำความผิดทางวินัย แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่าย ได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักงาน ตามที่อธิการบดีจะได้อำหนด
- (3) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานได้กระทำความผิด และถูกลงโทษถึงปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน

ข้อ 13. ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานตายเสียก่อนคดี หรือกรณีถึงที่สุด ให้อธิการบดีพิจารณาและวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักงาน หรือไม่จ่าย โดยอนุโลม ตามข้อ 12

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ปริญญา จินดาประเสริฐ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประธาน อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น